

Streszczenie rozprawy doktorskiej pt.:

Asekuracja prawa do prywatności w kontekście polityki bezpieczeństwa w Polsce po 1990 roku

Autor: mgr Krzysztof Chmielarz
Promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Kozera
Promotor pomocniczy: dr Agata Nodzak

Tematem niniejszej rozprawy jest asekuracja prawa do prywatności w kontekście polityki bezpieczeństwa w Polsce po 1990 roku. Skonkretyzowanie tematu wynikało z zamierzeń badawczych, to znaczy przedstawienia z jednej strony usystematyzowanej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa i konstrukcji prawa do prywatności oraz zakresu ochrony tego prawa i granic dozwolonej ingerencji państwa w prywatność osób, z drugiej zaś strony przedstawienie inwigilacyjnych czynności operacyjno-rozpoznawczych, stosowanych przez służby i organy władzy publicznej oraz ingerencji tych organów w sferę prywatną jednostki, przy wykorzystywaniu czynności operacyjnych.

Ogólnym celem pracy jest badanie problematyki dotyczącej oceny dozwolonej granicy ingerencji państwa w sferę prywatności jednostki. Szczegółowym celem pracy jest poszukiwanie odpowiedzi na pytanie o dopuszczalność zwiększania uprawnień władzy państwowej w zakresie szeroko pojętej inwigilacji społeczeństwa.

Główną tezę rozprawy jest twierdzenie, że wprowadzenie zmian legislacyjnych rozszerzające uprawnienia organów państwowych w dziedzinie kontroli operacyjnej i kontroli danych telekomunikacyjnych, powoduje zbyt dużą ingerencję w prywatność jednostki, która w istotny sposób może naruszać jej granice.

Badania omówione w rozprawie pozwalają ustalić, czym jest bezpieczeństwo, jak rozumieć prawo do prywatności i na czym polegają działania inwigilacyjne. Ponadto w pracy wykorzystano także metodę prawnoporównawczą celem przedstawienia genezy prawa do prywatności w systemie kontynentalnym i w systemie *common law*. Dysertacja doktorska przedstawia stopień przyzwolenia społeczeństwa na ponoszenie kosztów związanych z wydatkami państwa na bezpieczeństwo oraz stopień przyzwolenia obywateli na zwiększanie uprawnień władzy państwowej w zakresie inwigilacji obywateli. Ponadto rozprawa w sposób praktyczny pokazuje skalę stosowania inwigilacji wobec obywateli przez uprawnione służby państwowe.

Struktura logiczno-merytoryczna niniejszej rozprawy składa się z pięciu rozdziałów, zakończenia, bibliografii, spisów: tabel i wykresów, a także wykazów załączników.